

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicationem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Fasciculus Exercitiorum Et
Considerationum, De Præcipuis Veritatibus Christianæ Fidei Et Sapientiæ -
Ad efformationem Christianæ vitæ, consecutionem salutis æternæ
collectus: & usui accommodatus

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066332

Exerc. 8. Industriis quotidianæ conversationis cum Æternitate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45396

antiquos, & annos æternos in memoriâ, in intellectu in voluntate semper habere: ut in tempore seculi beatus, sic omnia temporalia pertranseamus: ut & mala omnia æterna evitemus, & omnia æterna bona consequamur. Per eundem Dominum nostrum &c.

Quoniam perutile est plusculum circa Æternitatem occupari, idcirco octavum & nonum Exercitium addere visum est.

EXERCITIUM VIII.

De Industriis quotidiana conversationis cum Æternitate.

1. **S**Tatue te cum Beato Davide cogitante dies antiquos & annos æternos in mente habente, memoriâ recolente, intellectu ponderante, voluntate diligente & acquirente.

2. Tu quoque fac similiter: & tu enim æternis annis, sive æternitati natus es: præfixusque tibi etiam est terminus æternitatis: ad quem interminabiliter determinandus es.

3. Quoniam ergo cum Æternitate aliquando mansurus, & permansurus es; perquam optimo uteris consilio; si in præsentî vitâ & tempore, infueveris convictui & familiaritati illius: si cum illâ occupari, ad illam disponi, atque preparari, illam tibi demereri atque promereri studueris: ut cum dies ejus advenerit, bonam tibi, beatam, beatificantemque te obtineas & possideas.

4. Ad quod proderit tibi Industria, sive occupatio cum Æternitate.

1. Indubitanter, & certocertius scire: omnino expectari te ab æternitate: & te totis passibus, omnibusque vitæ tuæ tam momentis quam actibus

actibus ad *Æternitatem* tendere atque festinare. Et cum duplex sit *Æternitas*, ad alterutramque te pervenire omnino necesse sit; omne vitæ tuæ præsentis instans, eâ tibi conditione excurrit, ut te in æternitatis pelagus invehat: & omnis vitæ tuæ præsentis motus ea pariter conditione abs te fiat, ut te in alterutram *Æternitatem* comitetur: eamque tibi conciliet: tecum in eâ duraturus perenniter. Nonne prudentis est animi, & hoc indubitanter scire, & hanc curam nunquam deponere, ut beatam potius exploratâ certitudine; quàm miseram, necessitate voluntariâ incuras, obtineasque semper desflendam æternitatem?

2. *Industria*: cum æternitate quotidianæ conversationis, perpetuam memoriam æternitatis bonæ aut miseræ habere: perpetuò (quantum vires animi & corporis sinunt) de æternitate, cogitare: atque cum Davide annos æternos tibi omni momento advenientes, totisque passibus accelerantes, in mente habere. Sive tu cogites de *Æternitate*, sive non cogites: venit illa tibi. Sive cogites, cures, agas, ames, consecraris, elaboras, spiritualia, Cælestia, Divina, æterna, sive oblitus horum & negligens; cogites, congreges, elaboras carnalia, mundana, caduca, maligna, Deo & ejus voluntati inimica, Diabolo soli amica & placita; venit nihilominus tibi æternitas: cogitationibus laboribusque tuis condigna. Ergo memento semper & inter omnes, curas tuas æternitatis: unaque ac sola tibi in mente voluatur æternitas. O *Æternitas!* ô quando, ô qualis advenies mihi æternitas! O *Æternitas*, quantum me invenies: qualem te inveniam? O quid curo, si beatam *Æternitatem*

Rr 5 non

non curo? O quid incurro, si maledictam æternitatem incurro? Si sciens nesciens, si volens nolens, æternitati laboro; non insanissimus & reprobatus sum, si volens, sciensque, potius infelicissimæ, & diabolicæ, quam beatissimæ, DEO placitæ, Divinæque Aeternitati laborem.

3. *Industria.* Resolvere sese animo pleno, prudente, sciente ac volente, ad Aeternitatem, ejusque ingressum, & inhabitationem: atque veluti pactum indissolubile cum ea jam nunc pacisci: quod nimirum, & dum hîc vivis, de ea semper curam gerere, & post hanc vitam ad ejus complexum sinumque velis demigrare. Sed vide, & per omnia diligenter vide: ut hoc pactum sit cum æternitate bona, Beatâ, Divinâ, non verò cum misera & infelici atque perdita. Vide: ut hoc pactum excitet te semper ad ea procuranda, quæ sunt beatæ, ad expurganda ea, quæ sunt miserae æternitatis. Nam nisi hoc, in pacto isto tuo contentum, atque à te inter primas conditiones curatum fuerit; pactum quidem pactum erit: sed Beata æternitas valde incipiti, misera autem in explorato atque certo tibi erit. Quotidie ergo dispicito ipse tecum, cui nam tuum pactum deserviat, teque adaptet æternitati. Itemque, cui nam actus tui quotidiani deserviant Aeternitati?

4. *Industria:* sperare, optare, desiderare totis atque cunctis vitæ tuæ momentis & actibus Aeternitatem, sed Beatam, sed felicem, sed Divinam: & simul ejusdem assiduam & condignam gerere curam. Nulla tibi vivendi, nulla agendi particula excurrat, quæ non in beatam Aeternitatem unâ tecum incurrat, in eâque thesaurum tibi

tibi componat, & cumulet. Nullum sit agendi momentum, quod ad miseram Æternitatem quantulocunque modo te inclinet, vel disponat. Sed omni possibili diligentia attende tibi, & vitæ tuæ, & operibus tuis: atque illa ad normam Æternitatis tam beatæ quam miseræ examina: iustumque de illis iudicium, juxta censuram momentumque æternitatis decerne.

5. Industria: Timere, horrere, execrari, deprecari, fugere & fugare à te totis viribus, diligentisque, imò & laboribus atque sumptibus, miseram æternitatem: ac simul attentè prævidere, ne quid in vitâ tuâ, ne quid in desideriis, studiis, curis, operibus quibuscunque tuis, resideat; nequid in ullis latebris cordis mentisque tuæ delitescat; quod misera æternitas in te inveniens, suum recognoscat: & tecum in sese devolvat, atque absorbeat. Sit tibi Anima tua, hoc est, opera omnia Animæ tuæ, in manibus tuis semper: quidquid enim ad Æternitatis negotium prodest, nimium esse non potest.

6. Industria: Confundi, atque tum apud propriam, tum apud Divinam conscientiam erubescere, de præteritâ, & de præsentî circa negotium æternitatis negligentia: simul & de damnis incurfis, de bonis amissis, malis perceptis ex eadem. Quisquis de rebus salutis recte iudicat, fateri cogitur omnia sive bonorum Animæ suæ lucra, sive ejusdem omnia detrimenta, ex neglectu & oblivione Æternitatis sibi provenisse: nunquam proventura; si condigna in mente de annis æternis, deque negotio æternitatis cura & diligentia viguisset. Cujus asserti tot sunt testes

stes experimentales, quot seu Beatam, seu miseram Æternitatem hæctenus incolunt.

7. Industria: Ascendere indentidem (& quidni scæpè?) mente, ad Beatæ Æternitatis Incolas: descendereque item ad miseræ æternitatis mancipia: & utrorumque statum, omnibus quoad licebit tam Animi quam Corporis sensibus, explorare & perscrutari: adire, & alloqui ipsomet: ex iisque intelligere accurate; quid boni desit, quid mali adsit his atque illis: intelligere ex illis; quibus modis, qualium operum subsidiis; isti beatam sibi demeruerint, illi, in infericem devoluti sint æternitatem. Auditis verò utriusque partis enartationibus, & nimium veracibus testimoniis, proprium circumspicere statum, propriam cum utrisque conferre conscientiam, componereque causam, & videre, cui potissimum parti assimilata accedat: & quorum se esse similem, sibi expediat. Utilissimè in huiusmodi confabulatione cum beatè misereque æternis, temporis consumetur quam plurimum. Neque metuendum est; ne in superflua vel noxia, vel otiosa; cordis vel oris sermo defluat. Omnia enim hoc in congressu visa, audita, cogitata, dicta, toti deservient æternitati.

8. Industria: Dolere, atque pœnitere ex animo, idque crebriuscule, damna præteritæ negligentia, ignorantia, dilationis, cessationis, vilipensionis: sunt enim damna æternitatis, quæ semel incurrisse, fatis est: repetere autem illa, nonne extremæ insanix est? In hoc comprobanda est Deo & conscientia nostra vera nostra de præteritis damnis pœnitentia: si sese ad nos nun-

nunquam deinceps revolvat pristina in negotio æternitatis incuria.

9. Industria: Proponere, atque etiam ipsum numerum tempusque certum definire: quo singulis diebus negotium æternitatis pertractetur: an, & quoties, & quomodo, & quo profectu Animæ pertractetur: quibus curis hoc negotium impediatur, quibus amplius adhuc promoveri possit? Omnino pervidendum: providendumq; est efficaciter in hoc negotio, ne parvæ & nihili ad æternitatem res; magnas, & nimium quidem magnas, quoniam æternas impediunt: quod tamen fieri, sicut stultissimum & perniciosissimum, ita & usitatissimum est.

10. Industria: Cum Animo suo quàm firmissimè decernere: atque statuere: curam negotiumque æternitatis semper in memoriâ habere: idque in te prima vitæ totius studia numerare: omnes alias sibi curas intercipi facilius permittere: at negotium curamque æternitatis æternâ, æternaturâque diligentia firmitate defendere. Qui æternitate salvâ, amisit quamvis omnia, nihil amisit: qui æternitate perditâ salvavit omnia; perdidit is omnia.

11. Industria: Hoc animi Decretum, accuratè & profundâ mentis de suis viribus diffidentia, Deo recommendare, auxiliumque gratiæ illius constantissimâ frequentia implorare.

12. Industria: In harum aut similibus industriarum usu quotidiano, nunquam fatigare, nunquam tepescere: sed ob repentem ex infirmitate nobis usitatâ languorem, innovare: atque cum ope æterni Dei, meritisque JESU Christi, & Matris Virginisque æternæ, & omnium Beatæ æter-

æternitatis Incolarum, precibus & exemplis reassumere, & quotidie amplius vigori restituere, atque in eo roborari.

Hiscæ industriis, addat qui volet, seu plures, seu alios suo statui, spiritui, placito, prudentiæ suæ alienæve servientes: malum superfluumve esse non poterit; quidquid æternitati obtinendæ, infelici effugiendæ profuerit.

P R A X I S.

O *Æterne: ac totius Æternitatis fons DEUS: qui nobis per Filium tuum Æternitatis beatitudinem aditum, devictâ morte reserasti: da nobis recogitare dies antiquos, & annos æternos, in memoriâ, intellectu & voluntate semper habere; ut in tempore sæculi hujus, sic omnia temporalia pertranseamus, ut & mala omnia æterna evitemus, & omnia æterna bona consequamur. Per eundem Dominum nostrum &c.*

EXERCITIUM IX.

Qualibus operibus obtinetur æternitas misera vel Beata?

1. **S**tatue te cum Beato Davide, cogitante dies antiquos, & annos æternos in mente habente, memoriâ recolente, intellectu ponderante, voluntate diligente & acquirente.

2. Tu quoque fac similiter: non enim licet tibi quoque excutere jugum æternitatis: sed velis nolis; subire illud, ac æternaliter portare debes.

3. Est autem hic Rhodus, hîc saltus: hac invitâ operam dare; ut jugum hoc reddas tibi tuo labore portabile & appetibile, suave & jucundum, pretiosum, honorificum, nunquam fasti-